การจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา จังหวัดนนทบุรี

LEARNING MANAGEMENT BY USING THE FLIPPED CLASSROOM APPROACH FOR ENHANCING LEARNING ACHIEVEMENT IN CREATIVE DANCE MOVEMENT COMPOSITION FOR PRATOM SUKSA 3 STUDENTS, PREMPRACHA WATTANA SCHOOL NONTHABURI PROVINCE.

กฤติยาณี นาราษฎร์[1] ,ชมนาด กิจขันธ์[2],นิรมล ชอุ่ม[3]
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Kritiyanee Narad[1], Chommanad Kijkhun[2],Niramon Chaum[3]
Chandrakasem Rajabhat University
Corresponding Author E-mail : kae.kritiyanee@gmail.com[1],Kijkhan@hotmail.com[2],niramon.c@chandra.ac.th[3]

(Received : December 23, 2025; Edit : January 9, 2026; accepted : January 11, 2026)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านเรื่อง การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 ข้อ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบประเมินความพึงพอใจ 15 ข้อ การวิจัยเป็นแบบการทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest–Posttest Design) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและการทดสอบค่าทีแบบพึ่งพากัน

ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.67/85.69 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 48.37 (ร้อยละ 40.31) และ 102.83 (ร้อยละ 85.69) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 4.55 และหลังเรียนเท่ากับ 4.18 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.16) โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้สื่อคลิปความรู้ผ่านช่องทางyoutube สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านเรื่อง การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว เป็นแนวทางที่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ช่วยพัฒนาทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเคลื่อนไหว และความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยเสนอให้ครูผู้สอนนาฏศิลป์นำรูปแบบนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อศิลปะการแสดงไทย

คำสำคัญ : ห้องเรียนกลับด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว

ABSTRACT

This research study was conducted to serve the following objectives: 1) to design and develop instruction framework with flipped classroom entitled creation of movements to achieve efficacy according to 75/75 criterion; 2) to examine learning achievement of students after receiving the instruction; and 3) to investigate satisfaction of students towards the aforementioned instruction.

Sample consisted of 30 primary students in Prathomsuksa 3 of Premprachawattana School in Nonthaburi during the first semester of academic year 2025 derived from stratified purposive sampling. Research instruments used were 8 lesson plans of flipped classroom instruction, 30-item achievement test, performance assessment form, and satisfaction assessment form. Data collected in this one-group pretest-posttest study were analysed using average, standard deviation, percentage, and dependent t-test.

The following findings could be observed in the results. Flipped classroom lesson plans were found to yield an efficiency of 82.67/85.69, which exceeded the 75/75 criterion proposed. The mean pretest and posttest scores were 48.37 (40.31%) and 102.83 (85.69), respectively, with standard deviations of 4.55 and 4.18. It was also found that students' learning achievement after receiving instruction implemented following flipped classroom lesson plans appeared to be significantly higher than pre-instruction at the .05 level of statistical significance. In addition, students' satisfaction toward the instruction was found at the highest level ($\overline{x}$ = 4.65, S.D. = 0.16), especially regarding learning activities and media usage. Based on the findings, the following conclusions could be established. This present flipped classroom instructional framework for developing creative movement based on the active learning concept could support the development of learning achievement, psychomotor skills, and the learners' affective domain. Dance instructors are therefore recommended to apply this instructional framework to enhance their pedagogical practice and promote positive attitudes toward Thai traditional dance and performing arts.

Keywords: Flipped classroom, creation of movements, performing art, learning achievement, instruction development

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่โลกในปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ย่อมมาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตที่ล้วนแต่ต่างพัฒนาไปในทางดีขึ้น และทำให้คนรุ่นใหม่รวมถึงนักการศึกษาทั่วโลกให้การยอมรับการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ภายใต้กรอบแนวคิดของศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งพัฒนาเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้มีศักยภาพพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้โลกในศตวรรษ 21 สร้างความเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่ให้กับชีวิตผู้คนในสังคมไทยและสังคมโลกในทุกด้านอีกด้วย

เรื่องของการศึกษาได้มีการพัฒนาหลักสูตรในรูปแบบการบูรณาการเรียนการสอนให้เข้าเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนการสอนให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเรียกอีกอย่างว่า “Active Learnning” โดยคุณลักษณะของเด็กไทยยุคใหม่จะต้องมีความรู้และทักษะที่สำคัญ 3 อย่างคือ มีทักษะอาชีพทักษะชีวิต ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้เข้ากับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ผลการเรียนจะขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนของผู้สอนว่าจะสามารถพัฒนาการสอนได้ตามที่หลักสูตรและสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของการศึกษาในศตวรรษที่ 21

ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาการ การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เท่าทันต่อบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับสถานศึกษาทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และคุณธรรม จริยธรรมนอกจากนี้ หลักสูตรยังเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ ทั้งยังมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกในความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความเป็นไทย การมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมอย่างเหมาะสม ซึ่งนับเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้สามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 23)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ซึ่งทุกด้านเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในทักษะที่จำเป็นต่างๆ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างยิ่ง ตัวผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานในการพัฒนาทักษะให้ครบทุกด้านจึงจะสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 182)

รายวิชานาฏศิลป์นับเป็นวิชาสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นการเรียนรู้แบบองค์รวม การคิดวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ ผู้เรียนจะได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของนาฏศิลป์ ประวัติความเป็นมา ตลอดจนสามารถแสดงออกทางด้านนาฏศิลป์อย่างมีศิลปะ ใช้คำศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ได้อย่างเหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าทางนาฏศิลป์ได้อย่างอิสระและมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ การเรียนการสอนนาฏศิลป์ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางร่างกายและอารมณ์ผ่านการเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม แม้ในปัจจุบันจะมีความพยายามในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) แต่ยังพบว่าในบางกรณียังมีข้อจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่ยังคงเน้นการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ซึ่งครูเป็นศูนย์กลาง และมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งมากกว่าการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสนใจและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ จากปัญหาดังกล่าว โดยการออกแบบการจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะสามารถช่วยให้การเรียนรู้วิชานาฏศิลป์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนในทุกด้านอย่างแท้จริง (เสาวรี ภูบาลชื่น, 2565: 13-16)

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (flipped classroom) เป็นวิธีการจัดการสอนที่มีแนวคิดทางกลับกันกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ถูกพัฒนาขึ้นโดยนักการศึกษาชาวอเมริกัน 2 คนคือ Jonathan Bergman และ AaronSams เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงการใช้เวลาการสอนในการสอนแบบบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนเป็นการทำกิจกรรมแทน โดยการเรียนการสอนปัจจุบันจะสอนในห้องเรียนและให้นักเรียนนำการบ้านกลับไปทำที่บ้าน แต่การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านจะกลับกันโดยให้นักเรียนไปศึกษาจากสื่อวีดีทัศน์ที่ครูจัดทำขึ้นและนำการบ้านหรือแบบฝึกกลับมาทำในห้องเรียนโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางแทน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเปลี่ยนไปจากเดิมพร้อมทั้งสร้างศักยภาพในการค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้เรียนได้อีกด้วย จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านกลายเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สร้างประสบการณ์จริงให้กับนักเรียนและสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้

น่าสนใจมากขึ้นอีกด้วย (Bergmann, J. & Sams, A., 2012)

ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เด็กอยู่ในช่วงพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวและกล้ามเนื้อ (Motor Development) ที่กำลังเปลี่ยนผ่านจากทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานไปสู่ทักษะที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งตามแนวคิดพัฒนาการการเคลื่อนไหวของ Gallahue และ Ozmun (2006) ชี้ว่าเด็กในช่วงวัยนี้จำเป็นต้องได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้เคลื่อนไหว ฝึกการทรงตัว การควบคุมร่างกาย และการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะอย่างเหมาะสมกับวัย เพื่อส่งเสริมทั้งความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนในบริบทปัจจุบันยังขาดรูปแบบกิจกรรมที่ออกแบบอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนพัฒนาการด้านดังกล่าวอย่างชัดเจน จึงนำไปสู่ความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางร่างกายของผู้เรียนในระดับนี้

การจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ในเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวนั้น ประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยการสอนทั่วไปมักใช้การสอนแบบบรรยายถ่ายทอดความรู้ในส่วนของความหมายและการปฏิบัติแบบเดิมซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนไม่ตื่นเต้น และทำให้ผู้เรียนไม่สนใจเท่าที่ควร จนบางครั้งทำให้เสียเวลากับการสอนท่ารำพื้นฐาน และเมื่อครบกำหนดเวลาทำให้การจดจำท่ารำทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร อาจทำให้จุดประสงค์ในการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวทำได้ไม่ดี เมื่อกลับบ้านนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แม้จะตั้งใจปฏิบัติตามแล้ว บางครั้งก็ไม่เข้าใจท่าที่ครูสาธิตหน้าชั้นเรียนว่าควรทำลักษณะเช่นไรจึงจะถูกต้องตามเนื้อหาในบทเรียน อันเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูผู้สอนตามมา (วิวัฒน์ เพชรศร, 2563: 60-61)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จึงได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมาปรับใช้การเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ในส่วนของเนื้อหาของการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนาจังหวัดนนทบุรี ด้วยการออกแบบการเรียนรู้ตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาต่อยอดในรายวิชาอื่นๆได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

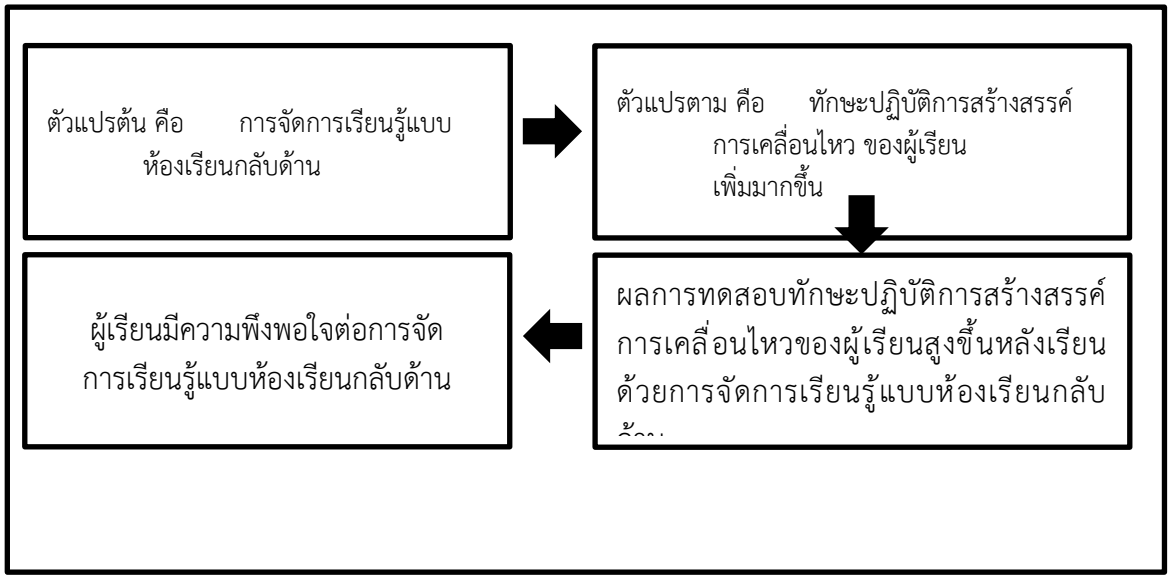

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1.แผนการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา จังหวัดนนทบุรี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา จังหวัดนนทบุรี มีความพึงพอใจมากในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว อยู่ในระดับดี

วิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Qusi-Experimental Reseasrh)มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนาจังหวัดนนทบุรี โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 155 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเปรมประชาวัฒนาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2568 จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน

2.3 สื่อวีดีทัศน์เรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว

2.4 แบบประเมินทักษะการปฏิบัติการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว

2.5 แบบทดสอบหลังเรียน

2.6 แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

3.1.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จาการศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกแบบแผนทั้งหมด 8 แผน ระยะเวลา 22 ชั่วโมง โดยโดยนำแนวคิดทฤษฎีทักษะปฏิบัติ ของ Harrow (1972) และ Simpson (1972) นำมาสังเคราะห์

3.1.2 นำแผนส่งที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และแก้ไขตามคำแนะนำ

3.1.3 นำแผนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วส่งผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ด้านดังนี้ 1. ด้านนาฏศิลป์ไทย 2. ด้านหลักสูตรและการสอน 3. ด้านสถิติ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ใช้วิธีการตรวจสอบสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับกลุ่ม Try-out คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/4 จำนวน 36 คน และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2 แบบประเมินทักษะปฏิบัติการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว

3.2.1 สร้างแบบประมินทักษะปฏิบัติเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จาการศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสังเคราะห์

3.2.2 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติส่งที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และแก้ไขตามคำแนะนำ

3.2.3 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้รับการปรับปรุงแล้วส่งผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ด้านดังนี้ 1. ด้านนาฏศิลป์ไทย2. ด้านหลักสูตรและการสอน 3. ด้านสถิติ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ใช้วิธีการตรวจสอบสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.2.4 นำแบบการจัดการเรียนที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับกลุ่ม Try-out คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/4 จำนวน 36 คน และนำมาปรับปรุงแก้ไข นำผลคะแนนที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

3.3 แบบสอบความพึงพอใจ

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อ ไว้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรายวิชานาฏศิลป์ไทย

3.3.2 กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนของเนื้อหาที่ต้องการวัด

3.3.3 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว ตามเนื้อหาของบทเรียน 6 เรื่องโดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรม และด้านสื่อการสอนของการจัดการแบบห้องเรียนกลับด้าน ลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale, 1932 อ้างถึงใน สุวิมล ติรกานันท์, 2551: 57-58) โดยเกณฑ์การแปลความหมายระดับความพึงพอใจของ (อุเทน ปัญโญ,2553)

3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและนำมาปรับปรุง

3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจให้คะแนนด้านความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามจากนั้นนำข้อมูลที่รวบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

3.3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่ม Try out เพื่อนำมาแก้ไขและหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาคอนบาด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอความร่วมมือและประสานงาน
2. เตรียมสถานที่และเครื่องมือวิจัย
   2.1 ใช้โรงเรียนเปรมประชาวัฒนาเป็นสถานที่ดำเนินการทดลอง
   2.2 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ
3. ชี้แจงกลุ่มตัวอย่าง อธิบายวัตถุประสงค์และวิธีใช้บทเรียนให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบ
4. ดำเนินการทดลอง
   4.1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียนล่วงหน้า 1 คาบเรียน
   4.2 จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 6 เรื่อง ภายใน 22 คาบเรียน

ช่วงที่ 1 เรียนนอกห้องเรียนจากบทเรียนที่บ้าน อย่างน้อย 1 ชั่วโมง
ช่วงที่ 2 เรียนในห้องเรียน 13 วัน โดยแลกเปลี่ยนความรู้และทำกิจกรรมกลุ่ม

5. ประเมินผลหลังการเรียน
   5.1 ทำแบบทดสอบหลังเรียน
   5.2 ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับบทเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ **Pre-experimental Design** โดยใช้รูปแบบ **One Group Posttest Only Design** ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว รวมทั้งประเมินผลหลังการทดลองตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ผู้วิจัยชี้แจงแนวคิด วิธีการเรียนรู้ และวัตถุประสงค์ของบทเรียนแก่นักเรียน จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านจำนวน 8 แผน รวม 22 คาบ ซึ่งพัฒนาบนพื้นฐานทฤษฎีทักษะปฏิบัติของ Harrow (1972) และ Simpson (1972) ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ การเลียนแบบสัตว์ การประกอบสถานการณ์ การใช้อารมณ์ประกอบการเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหวประกอบนิทาน และการเคลื่อนไหวประกอบเพลงพระราชนิพนธ์ ตลอดจนกิจกรรมสรุปและอภิปรายผลการเรียนรู้

เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยประเมินทักษะปฏิบัติการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน สุดท้ายนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บมาจากลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

1.หาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยหาค่าก่อนเรียนและหลังเรียน

2.ทำการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้การทดสอบ t-test แบบ one Simple test

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. สรุปผลและอภิปรายผลโดยใช้ตารางพรรณนา

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ หาค่าเฉลี่ย หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าประสิทธิภาพ หาค่าความเที่ยงตรง หาค่า t-test แบบ one S Simple test

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา จังหวัดนนทบุรี โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์ อันเป็นผลจากการออกแบบการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน และเน้นการเตรียมความรู้ล่วงหน้าผ่านสื่อวีดิทัศน์โดยการใช้สื่อการสอนที่เข้าถึงได้ง่ายและสะดวกร่วมกับกิจกรรมในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติและการมีส่วนร่วม และยังสามารถเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้อื่นๆได้

นอกจากนี้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harrow และ Simpson ที่ชี้ให้เห็นว่าทักษะด้านการเคลื่อนไหวต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง โดยรูปแบบห้องเรียนกลับด้านสามารถเพิ่มเวลาในชั้นเรียนสำหรับการฝึกฝน วิเคราะห์ และทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการทดลองก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ครั้งที่	ผลการประเมินระหว่างเรียน				ผลการประเมินหลังเรียน			
	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
1	120	16.97	1.07	84.83	120	102.80	4.18	85.69
2		17.50	0.68	87.50				
3		16.37	0.85	81.83				
4		15.37	1.10	76.83				
5		15.80	1.16	79.00				
6		17.20	0.76	86.00				

E1/E2 = 82.67/85.69

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E1) ร้อยละ **82.67** และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E2) ร้อยละ **85.69** ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ที่ 75/75 อย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพทั้งในกระบวนการจัดกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคะแนนระหว่างเรียนชี้ให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและความเข้าใจเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนคะแนนหลังเรียนแสดงถึงการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวและความคิดสร้างสรรค์ในระดับที่สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาแนวโน้มคะแนนเป็นรายครั้ง พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงแรกยังอยู่ในขั้นการเรียนรู้พื้นฐานการเคลื่อนไหว แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบและมีการสะท้อนผลการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงการเคลื่อนไหวกับอารมณ์ ความหมาย และจังหวะดนตรีได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลคะแนนเพิ่มสูงขึ้นหลังการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ในด้านความพึงพอใจของผู้เรียน พบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน และรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนรู้ รวมทั้งมีความรู้สึกเป็นเจ้าของในการเรียนรู้ของตนเอง สื่อวีดิทัศน์ที่ออกแบบให้เหมาะสมกับวัยยังช่วยเพิ่มความเข้าใจและความสนใจในการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบข้อมูลเชิงคุณภาพที่สอดคล้องกับผลการประเมินเชิงปริมาณ เช่น ผู้เรียนรายหนึ่งให้ความเห็นว่า “หนูชอบดูวิดีโอที่บ้านก่อน ทำให้ตอนเรียนในห้องเข้าใจง่ายขึ้นและกล้าถามครูมากขึ้น” ซึ่งสะท้อนว่าการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านช่วยส่งเสริมทั้งความเข้าใจในเนื้อหาและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติและความมีส่วนร่วม สามารถยกระดับทักษะทางนาฏศิลป์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ การควบคุมการเคลื่อนไหว การประสานงานของร่างกาย และความมั่นใจในการนำเสนอ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้านศิลปะการแสดง

โดยสรุป แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเด่นชัด ทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ทางทักษะนาฏศิลป์ แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของลำดับขั้นการจัดกิจกรรมและความสามารถในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมและยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมประชาวัฒนา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ตลอดจนได้รับความพึงพอใจในระดับมากจากผู้เรียน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

ประการแรก แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งสะท้อนว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์ อันเป็นผลจากการที่แผนการจัดการเรียนรู้ถูกออกแบบให้มีขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยมีการเตรียมความรู้ล่วงหน้าผ่านสื่อวีดิทัศน์ ประกอบกับกิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นการปฏิบัติและการแสดงออกตามบริบทของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (Bergmann และ คณะ,2012) ผู้บุกเบิกแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ที่ชี้ว่าการเรียนรู้แบบกลับด้านช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ควบคุมเวลาและจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง และใช้เวลาชั้นเรียนสำหรับการลงมือทำจริงและการแลกเปลี่ยนเชิงลึก

ประการที่สอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบห้องเรียนกลับด้านสามารถส่งผลเชิงบวกต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (Harrow,1972) และ (Simpson,1972) ที่เน้นว่า ทักษะปฏิบัติต้องอาศัยการฝึกฝน ซ้ำซ้อน และการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาไปสู่การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และเป็นธรรมชาติ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาล่วงหน้าทางออนไลน์ทำให้มีเวลาในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นสำหรับการฝึกปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

ประการสุดท้าย ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ(วิภาดา, 2560) และ(ภัทรภร,2564) ที่พบว่าห้องเรียนกลับด้านช่วยส่งเสริมแรงจูงใจภายในของผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน และรู้สึกเป็นเจ้าของกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากนี้ สื่อวีดิทัศน์ที่ถูกออกแบบให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ยังช่วยสร้างความเข้าใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านในเรื่องการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวมีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังได้รับความพึงพอใจจากผู้เรียนในระดับมาก ดังนั้น จึงสามารถเสนอแนะแนวทางการนำไปใช้ได้ดังนี้

1.1 สถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบห้องเรียนกลับด้านไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ ศิลปะ หรือกิจกรรมสร้างสรรค์อื่น ๆ ที่เน้นการปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีส่วนร่วม และสามารถพัฒนาทักษะตามเป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนด้านทรัพยากร อุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบห้องเรียนกลับด้าน เช่น สื่อวีดิทัศน์ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ และอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มศักยภาพของครูและความพร้อมของผู้เรียน

1.3 ควรมีการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน โดยเน้นการบูรณาการสื่อดิจิทัลและกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปรับใช้ได้ในบริบทที่แตกต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

แม้ว่าการวิจัยครั้งนี้จะให้ผลในทางบวกต่อผู้เรียน แต่ก็มีข้อจำกัดด้านกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตของเนื้อหา ดังนั้น เพื่อพัฒนาความรู้ในประเด็นนี้อย่างต่อเนื่อง จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในอนาคตดังนี้

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายมากขึ้น ทั้งในแง่ของระดับชั้นเรียนหรือบริบทของสถานศึกษาต่างประเภท เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือโรงเรียนในต่างจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถนำไปอ้างอิงได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาผลของการใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมปฏิบัติหรือสร้างสรรค์ เช่น วิชาศิลปะ ดนตรี หรือสุขศึกษา เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้กับเนื้อหาที่หลากหลาย

2.3 ควรมีการศึกษาผลในระยะยาว เช่น ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้หรือทักษะของผู้เรียนหลังจากจบการเรียนในรูปแบบดังกล่าว เพื่อวิเคราะห์ความยั่งยืนของการเรียนรู้และผลกระทบต่อพัฒนาการในด้านอื่น ๆ

2.4 ควรพัฒนาและศึกษานวัตกรรมด้านสื่อการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น สื่ออินเทอร์แอคทีฟ เกมการศึกษา หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเสริมศักยภาพของรูปแบบห้องเรียนกลับด้านให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กิตติมา ปรีดีดิลก. (2559). **ทฤษฎีบริหารองค์กร.** กรุงเทพฯ: ชนะการพิมพ์.

ชวลิต ชูกำแพง. (2551). **การพัฒนาหลักสูตร.** มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธนภร วัฒนนวลสกุล. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการกำกับตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. **วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต.** สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2553). **เทคโนโลยีวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิจารณ์ พานิช. (2556). **การสร้างการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.

วิจารณ์ พานิช. (2556). **ครูเพื่อศิษย์ สร้างห้องเรียนกลับทาง.** กรุงเทพ: บริษัท เอส อาร์ พริ้นติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด

ศุภสิริ โสมาเกตุ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชนประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.** มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อมรา กล่ำเจริญ. (2535). **วิธีสอนนาฏศิลป์.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อรุณ รักธรรม. (2557). **หลักมนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน.** กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.

Bergmann, J., & Sams, A. (2012). **Flip your classroom: Reach every student in every classevery day.** Washington DC: OR: International Society for Technology in Education

Erikson, E. H. (1963). **Childhood and society.** (2nd Ed.). New York: Norton.

Gallahue, D., & Ozmun, J. (2006). **Understanding Motor Development: Infants, Children, Adolescents, Adults (6th ed.).** New York: McGraw-Hill.

Gallahue, D.L., Ozmun, J.C. and Goodway, J. (2012) **Understanding Motor Development: Infants, Children, Adolescents, Adults**. New York: McGraw-Hill.

Johnson, G. B. (2013). **StudentPerceptions of the Flipped Classroom.Okanagan. The College of Graduate Studies Educational.** Columbia: The University of British Columbia.

Piaget. J. (1952). **The Original of intelligence in children.** Trans, by Marget Cook. New York: International University Press.

Simpson E. J. (1972). **The Classification of Educational Objectives in the Psychomotor Domain.** Washington, DC: Gryphon House.